

[Justitsministeren.]

idet han sagde, at forbruget vedrørte så og så mange millioner kroner. Det tal, det drejer sig om, er 54 mill. l. benzin i året 1950 til motordrift i landbrug, skovbrug o. lign. Det samlede afgiftsfri forbrug andrager 105 mill. l.

Det ærede medlem hr. Bjerre stillede nogle spørgsmål vedrørende lovens affattelse; først spørgsmålet vedrørende lovforslagets § 6 om førerbeviset. Det ærede medlem spurgte, om der eventuelt var indløbet en misforståelse ved forslaget affattelse. Det tror jeg ikke der er. Såvidt jeg kan se, skulle forholdet være helt i orden. Man må blot tage i betragtning, at der kan være tale om andre traktorer end dem, der benyttes til landbrug. Der kan også være spørgsmål om, hvorledes traktorerne benyttes indenfor landbruget, om det er til transport af redskaber, eller det er til anden transport, og hvis man sammenholder de gældende bestemmelser i motorlovens § 21 med de nu tilføjede ændringer, tror jeg, det vil vise sig, at lovforslaget er helt korrekt. Det ærede medlem spurgte endvidere, om nyordningen med, at påhængsvogne ikke i fremtiden skal godkendes, betød, at så faldt også syningen væk. Dette spørgsmål kan jeg besvare bekræftende. Det ærede medlem efterlyste endvidere en uheldsstatistik. En af de andre ærede talere har givet nogle oplysninger, som også er blevet fremsendt fra landbrugsorganisationernes maskinudvalg til mig til brug ved forhandlingerne om lovforslaget, og jeg kan kun yderligere oplyse, at det af færdselsuheldsstatistikken for 1950 fremgår, at ud af 20 000 færdselsuheld, vedrørte kun 80 uheld tilfælde, i hvilke traktorer var indblandet.

Endelig berørte det ærede medlem hr. Bjerre spørgsmålet om loven som bemyndigelseslov og påpegede det uheldige i denne form for lovgivning. Det er et synspunkt, som jeg er fuldtud enig i, men vanskeligheden ved dette lovforslag er, at selve motorloven hviler på en række bemyndigelser, og det er meget vanskeligt, når et enkelt område tages op til ændring, at ændre hele lovens system, men jeg skal gerne give det ærede medlem ret i, at en klaring og koncentration af dette lovområde forsåvidt er tiltrængt, men man har arbejdet på det i færdselsudvalget gennem flere år.

Jeg kan tilføje, at jeg ved, at landbrugsorganisationerne har i sinde at ville instruere deres medlemmer om de nye regler, der kommer nu. For mit vedkommende har jeg draget omsorg for, at polititjenestemændene, der jo ikke alene skal påtale overtrædelserne, men også være vejledere og hjælpere for borgerne, vil blive instrueret om, hvad de nye regler nærmere går ud på.

Flere af de ærede talere har været inde på spørgsmålet om kontrollen med misbrug og på de bemærkninger, som folketingsudvalgets betænkning indeholder vedrørende henstillingen til toldvæsen, politi og anklagemyndighed om at skride stærkt ind overfor misbrug. Det er mit indtryk, at man i dette høje ting ser lidt mere moderat på dette forhold, end man gør i det andet høje ting. Jeg skal bestræbe mig for at finde den rette balance; jeg er i alt fald sikker på, at domstolene vil finde frem til de tilfælde, der kræver en alvorlig sanktion, og gå lempeligere frem i de tilfælde, hvor overtrædelserne ikke er så alvorlige. Man må erindre sig, at der i de grove tilfælde jævnlig vil være tale om dokumentfalsk, og det siger sig selv, at i sådanne tilfælde vil frihedsberøvelse være en passende sanktion.

Det ærede medlem hr. Gudiksen berørte et spørgsmål, der også har været fremme i det andet høje ting, nemlig spørgsmålet om brandfare i forbindelse med benyttelse af traktorer i landbrugsvirksomheder.

Dette spørgsmål hører forsåvidt ikke ind under det lovområde, vi behandler her, men jeg kan oplyse, at der fornylig fra justitsministeriets side er udsendt en bekendtgørelse, efter at de sagkyndige på dette område har udtalt sig i sagen.

Det ærede medlem hr. Gudiksen berørte også spørgsmålet om, hvorvidt man kunne sænke den grænse, der er fastsat med hensyn til benzinafgiftsfriheden, og gå ned fra 300 til 100 l. Jeg kan herom henvise til de bemærkninger, som den af folketingsudvalget afgivne betænkning indeholder.

Det ærede medlem hr. Grue-Sørensen nævnte et eksempel på, hvordan den gældende lovs bestemmelse om, at der forud for godkendelse skal ske en syning, er blevet praktiseret, og ankede over, at den